

величине 18 mm, рачунајући од врхова супротних кракова. На средини петокраке звјездице утиснута је (црном бојом) скраћеница казнено-поправних у-станов — КПУ.

На љетићкој кошуљи, посебна ознака из става 1. овог члана носи се причвршћена на средини и-спуска лијевог горњег џепа.

Члан 30.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу Социјалистичке Републике Црне Горе“.

Број 04-831

Титоград, 25. марта 1987. године

Републички секретар,
Рајко Нишавић, с. р.

135.

На основу члана 110. став 3. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени лист СРЦГ“, бр. 15/86), републички секретар за правосудје и управу, доноси

ПРАВИЛНИК

О КУЋНОМ РЕДУ ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ ПРИТВОРА

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописује се кућни ред за издржавање притвора у затворима.

Члан 2.

Притвореник се смјешта у посебно одјељење или у посебну просторију затвора, по правилу, одвојено од осуђених лица.

Члан 3.

У поступању са притвореником не смије се бријетати његова личност и достојанство.

Према притворенику се могу примјенити само она ограничења која су потребна да се спречи бјекство или договор који би могао бити штетан за успешно вођење поступка.

II. ПРИЈЕМ У ЗАТВОР И РАСПОРЕЂИВАЊЕ ПРИТВОРЕНИКА

Члан 4.

Орган који је одредио притвор доставља управи затвора рјешење о одређивању притвора и писмени налог за пријем притвореника.

Налог за пријем притвореника у затвор садржи: презиме, очево име и име, дан, мјесец и годину рођења, мјесто, општину и републику, односно покрајину гдје је притвореник рођен, адресу стана, пребивалиште — боравиште, занимање, држављанство и народност, законски назив кривичног дјела, датум и час лишења слободе, потребу за издвајање од осталих притвореника и потпис овлашћеног органа који налог издаје.

Кад је притвореник идентификован или недовољно идентификован лице, поједини подаци о притворенику из претходног става могу се доставити и накнадно али најкасније у року од 48 сати од часа пријема притвореника у затвор.

Ако уз налог за пријем притвореника у затвор није приложено и рјешење о притвору, орган који је одредио притвор дужан је да достави рјешење управи затвора најкасније у року од 24 ча-

са од издавања налога. Рјешење се доставља за сваког притвореника појединачно.

Управник или други овлашћени радник затвора који је примио притвореника издаје писмену потврду о пријему притвореника у коју се уноси дан и час пријема.

Члан 5.

У затвору се води матична књига притвореника.

У матичну књигу се уносе следећи подаци:

1. редни број;
2. презиме, очево име и име;
3. име и породично презиме мајке;
4. дан, мјесец и година рођења;
5. мјесто рођења, општина, република, односно покрајина;
6. пребивалиште — боравиште;
7. држављанство и народност;
8. занимање;
9. школска спрема;
10. радно мјесто на којем је притворено лице радило у вријеме одређивања притвора;
11. породично стање и број дјеце;
12. број и датум налога за пријем у притвор и назив органа који је издао налог;
13. број и датум рјешења о одређивању притвора и назив органа који је одредио притвор;
14. час, дан, мјесец и година пријема и отпуштања из затвора;
15. назив органа који је издао налог за отпуштање из затвора, број и датум налога;
16. подаци који се односе на ранију осуђиваност притвореника;
17. назив органа који је продужио притвор и вријеме продужења притвора;
18. упућивање притвореника у другу казнено-поправну установу или организацију (КПД — болницу, здравствену организацију и др.).
19. примједбе.

Члан 6.

При пријему у затвор врши се лични претрес притвореника и утврђује његов идентитет.

Лични претрес притвореника могу вршити само службена лица истог пола.

Идентитет се утврђује на основу рјешења о одређивању притвора и налога за пријем у затвор, личних исправа и других докумената погодних за утврђивање идентитета.

Члан 7.

Притворенику се од ствари за личну употребу у затвору оставља: одијело, џемпер (пуловер), два пара веша, пиџама, обућа, папуче, чарапе, два пешкира, марамике, наочаре и ортопедска помагала, прибор за чишћење одијела и обуће, чешаљ, четкица за зубе и паста, сапун, два чаршава, јастучница, душек и најмање два ћебета.

По одобрењу органа који води поступак притворенику се могу оставити и друге ствари за личну употребу.

Притворенику се одузима: новац, драгоцености, ножеви, маказе, бритве, жилети за бријање, игле, ремен, шал, пертле, кравате, огледало и сличне ствари подобне да се тијело повриједи, као и сви предмети подобни за напад или бјекство из затвора.

Управник казнено-поправне установе, уз сагласност органа који је одредио притвор, може одлучити, на молбу притвореника, да му се поједине ствари из става 3. овог члана оставе на коришћење ако не постоји оправдана бојазан да би он или други притвореници који су смјештени са њим у собу, могли са тим предметима себи или другом нанијети повреду или извршити бјекство.

Члан 8.

Одузимање ствари врши се записнички у присуству притвореника. У записник се уписује: презиме, име оца и име притвореника, врста, количина и друге битне особине ствари које се одузимају, датум и час одузимања ствари, а кад се количина ствари означава бројем, број ствари се уписује и словима. Притворенику се издаје копија записника, која служи као потврда о одузетим стварима. Записник и копију потписује службено лице које је одузело ствари и притвореник. Копија записника која се издаје притворенику овјерава се печатом затвора.

Са одузетим новцем и предметима који су служили за извршење кривичног дјела или који могу бити од интереса за поступак, поступиће се на начин како одлучи орган који је одредио притвор, кога треба одмах обавијестити о нађеним и одузетим стварима.

Члан 9.

Ствари одузете од притвореника чувају се у просторији затвора осигуране од кварења и оштећења.

Новац и драгоцености држе се у каси или на другом сигурном мјесту. Одузете ствари које су подложне кварењу предаће се или послати о трошку притвореника његовој породици или лицу које он одреди. На исти начин може се поступити и са стварима које нијесу подложне кварењу.

Члан 10.

По пријему у затвор притвореник се уводи у евиденцију и упознаје са основним правима и дужностима које има за вријеме трајања притвора.

Члан 11.

Притвореник има право да носи своје одијело и да се служи својим постељним стварима, да о свом трошку набавља књиге и новине, као и друге ствари које одговарају његовим редовним потребама уколико је то у складу са кућним редом и ако не би било од штете за успјешно вођење поступка, о чему одлучује орган који спроводи истрагу.

Кад затвор има библиотеку, притвореник може користити часописе, дневну штампу и књиге из библиотеке по одобрењу органа из става 1. овог члана.

Члан 12.

Распоред притвореника по просторијама у затвору врши управник затвора или лице које он овласти имајући у виду расположивост смјештајног простора, потребе истраге и лична својства притвореника.

Притвореници се смјештају, по правилу, у посебне просторије, тако да су окривљени и оптужени одвојени од осуђених.

У истој просторији не могу бити смјештена лица различитог пола.

Малољетници се смјештају, по правилу, одвојено од пунољетних лица. Судија за малољетнике може одредити да малољетник буде у притвору заједно са пунољетним лицем, ако би издвајање малољетника дуже трајало, а постоји могућност да се малољетник смјести у просторију са пунољетним лицем које на њега неће штетно утицати.

Притвореници против којих се води поступак за кривична дјела извршена из нехата смјештају се одвојено од осталих притвореника ако то дозвољавају смјештајне могућности у затвору.

Члан 13.

Притвореници против којих се води поступак због основане сумње да су учествовали у извршењу истог кривичног дјела или кривичних дјела која су међусобно у вези, неће се, по правилу, смјестити у исту просторију.

Лица против којих се води поступак због основане сумње да су извршила кривична дјела у поврату неће се, по могућности, смјестити у исту просторију са другим лицима на која би могла штетно утицати.

Притвореници који болују од заразне или неке друге лако преношљиве болести, смјештају се одвојено од осталих притвореника, о чему одлучује управник затвора на предлог затворског љекара.

III. ЗДРАВСТВЕНО-ХИГИЈЕНСКЕ МЈЕРЕ И ИСКРАНА

Члан 14.

Непосредно по пријему у затвор извршиће се општи љекарски преглед притвореника. Љекарски налаз се уноси у здравствени картон притвореника. Притвореник ће се окупати, а, ако је то потребно, извршиће се дезинфекција његовог одијела и ствари које је донио са собом. На исти начин ће се поступити и са предметима које притвореник касније прими на коришћење.

Члан 15.

Смјештај притвореника треба да одговара хигијенским захтјевима. Просторије у које се смјештају притвореници не смију бити влажне и морају имати толико простора да на сваког притвореника отпада најмање осам m^3 простора.

Просторије морају бити освијетљане, редовно се провјетравају, а загријавају, зависно од климатских услова.

Притвореници су дужни да одржавају чистоћу тијела, постељине, одјеће и обуће, а управа затвора је дужна да им то омогући.

Члан 16.

У затвору се врши редовна контрола хигијене смјештаја притвореника и предузимају се потребне мјере у том циљу.

Дезинфекција уређаја за канализацију и других инсталација и инвентара у затвору врши се, по правилу, тромјесечно.

Крећење просторија у којима су смјештена притворена лица врши се најмање једанпут годишње, а друге хигијенске превентивне мјере предузимају се по потреби или по налогу органа који врши надзор над притвореницима.

Члан 17.

Изглед притвореника мора одговарати фотографији на његовој личној карти или путој исправи. Није дозвољено да притвореник накнадно пушта браду, бркове или дугу косу.

Поједина притворена лица могу бити ошишана до главе, односно обријана ако носе браду, само ако то захтијевају здравствено-хигијенски разлози, или то захтијева сам притвореник, под условом да је на несумњив начин утврђен његов идентитет. На предлог затворског љекара, о томе одлучује управник у сагласности са органом који води поступак.

Бријање се врши најмање два пута седмично, шишање једном мјесечно, а купање најмање једном седмично.

Притворенику који има свој електрични апарат за бријање управник може одобрити да се сам брије ако у затвору зато постоје могућности.

Притвореним женским лицима омогућиће се чешће коришћење топле воде и ставиће им се на располагање потребан хигијенски прибор.

Кад то притвореник захтијева, омогућиће му се да своје рубље опере у затворској перионици после сваког редовног купања.

Члан 18.

Притвореници су дужни да просторију у којој бораве редовно чисте поступајући при том по наређењу службених лица затвора.

Члан 19.

Притворенику који нема своје рубље, одијело и обућу, обезбјеђује се рубље, одијело и обућа које треба да одговара климатским условима и годишњем добу.

Затвор је дужан да притворенику који нема новчаних средстава, а не располаже стварима за личну хигијену, обезбједи најпотребније ствари (пешкир, сапун и др.).

Члан 20.

Сваки притвореник има засебну постељу коју чини кревет или посебан лежај, душек, јастук са јастучицом, два чаршава и једно до два ћебета у љетњем, односно два до три ћебета у зимском периоду, зависно од пријања.

При ступању у затвор, притворенику се дају чисте постелне ствари, уколико не користи своју постелјану.

Притворенику се обезбјеђује ормарић, односно посебна преграда у ормару или посебан дио намјештаја за држање ствари које може имати код себе.

Члан 21.

Управник затвора, односно лице које он одреди, дужан је да сваког дана обиђе притворенике и просторије затвора у којима бораве притворена лица.

Затворски лекар врши обилазак најмање једанпут седмично и кад је то потребно предлаже одговарајуће мјере да се утврђени недостаци отклоне.

Члан 22.

Притворенику се обезбјеђује прибор за јело и то: кашика, посуда за храну и лонче односно чаша за воду.

Притвореник може користити свој прибор за јело. У том случају одобриће се коришћење само предмета из става 1. овог члана.

Члан 23.

У случају болести притворенику се указује љекарска помоћ у затворској амбуланти.

Ако је неопходно болничко лијечење притвореник се упућује у казнено-поправну установу — болницу или у другу казнено-поправну установу у којој постоји одјељење за болничко лијечење осуђених и притворених лица.

У хитним случајевима притвореник се упућује у најблиску одговарајућу здравствену организацију.

О упућивању притвореника у Казнено-поправни дом — болницу или у другу здравствену организацију одлучује, на предлог затворског лекара, орган који води поступак, а у хитним случајевима управник, који је дужан да о томе одмах обавијести орган који води поступак.

Управник затвора предузима потребне мјере да се спречи бјекство притвореника који је упућен на лијечење или његов контакт са другим лицима.

Члан 24.

По одобрењу органа који води поступак и под његовим надзором, или под надзором лица које он одреди, притвореника може на његов захтјев и трошак прегледати лекар кога он изабере. У овом случају притвореника ће претходно прегледати затворски лекар.

Овај преглед врши се, по правилу, у просторијама затвора. Прегледу мора присуствовати затворски лекар.

Члан 25.

Притвореник има право да, по одобрењу органа који води поступак, набавља љекове о свом трошку или да их прима од своје породице или других лица.

Љекове из претходног става, прије употребе, мора прегледати затворски лекар који одређује терапију према упуту специјалисте који је љекове прописао и одређује начин чувања и коришћења љекова и о томе обавјештава управника затвора.

Члан 26.

Притвореник има право на осмочасовни непрекидни одмор у току свака 24 часа и на један дан одмора у седмици.

Притворенику ће се обезбједити кретање ван затворених просторија најмање два часа дневно ако затвор располаже подесним ограђеним простором.

Члан 27.

Кретање ван затворених просторија врши се на тај начин што притвореници шетају у одређеном затворском простору — шеталишту. По правилу, заједно се изводе на шетње само притвореници који су смјештени у истој просторији.

Ако се истовремено изводе на шетњу притвореници из различитих просторија, не смију бити заједно притвореници који су учествовали у извршењу истог кривичног дјела, мушка и женска лица, као и притвореници чија би заједничка шетња могла бити штетна за успјешно вођење поступка.

Приликом шетње притвореници се крећу слободно и могу разговарати и пушити. При том не смију реметити ред и мир нити кршити друга правила дисциплине у затвору.

Стари и болесни притвореници и инвалиди који нијесу способни да се крећу, могу у времену одређеном за шетњу сједјети у дијелу затвора намјештеном за шетњу.

Шетња притвореника врши се под надзором радника обезбјеђена затвора.

По одјени управника, ако то интереси безбједности захтијевају, лица којима је изречена смртна казна могу се изводити и појединачно на шетњу.

Члан 28.

Пушење дувана може се ограничити на одређене сате ако то захтијевају здравствени разлози, о чему одлучује управник затвора на предлог затворског лекара.

Члан 29.

Притвореници имају право на бесплатну исхрану. Храна се издаје сваког дана у три obroка. Намињене од којих се сиправља храна морају бити доброг квалитета, а храна мора бити укусно припремљена и разноврсна.

Калорична вриједност дневног obroка не може бити мања од 3.000 калорија.

Тежи болесници и труднице примају дијеталну односно појачану храну коју пропише затворски лекар.

Прије диобе сваког obroка, управник односно лице које он одреди, дужно је да проба јело које се даје притвореницима и свој налаз унесе у контролну књигу. Ако се посумња у квалитет хране, оброк се неће издавати док храну не прегледа затворски лекар који свој налаз уноси у контролну књигу.

Члан 30.

Затворски лекар дужан је да најмање једанпут седмично обиђе затворску кухињу и провјери хигијену и начин припремања хране, квалитет намирница и калоричну вриједност хране као и здравствено стање радника у кухињи.

Члан 31.

Притвореник је дужан да прима дневне оброке хране.

Ако притвореник одбија да прима храну, о томе се одмах обавјештава управник затвора, орган који води поступак и предсједник суда који врши надзор над притвореницима.

Кад притвореник и поред упозорења одбија примање хране, на тиме доводи у озбиљну опасност свој живот и здравље, лекар ће и без његовог пристатка примјенити неопходне медицинске мјере.

Члан 32.

Притвореник има право да се храни о свом трошку, а управа затвора је дужна да му то омогући.

Кад се притвореник храни о свом трошку, храна му се доноси једанпут дневно у количини која одговара његовим нормалним дневним потребама у вријеме које одреди управник затвора. У случају спора која је количина хране потребна, управник је дужан да консултује затворског лекара.

У просторијама затвора притвореник не може држати предмете исхране у количини већој од пет килограма.

Притвореник има право на пријем два пакета мјесечно чија појединачна тежина не може бити већа од десет килограма. Уколико пакет прелази дозвољену тежину поступиће се сходно члану 9. овог правилника.

О примљеној храни и предметима води се потребна евиденција.

Члан 33.

Храна, посуђе и други предмети који се непосредно или поштом достављају притворенику, морају бити прегледани прије њихове предаје притворенику.

Пакети упућени поштом морају прије уручења бити прегледани у присуству притвореника.

Ако се приликом прегледа нађу ствари које притвореник не може држати код себе обавјестиће се о томе орган који води поступак и поступиће се по његовој одлуци.

Притворенику је забрањено да прима, набавља и ужива алкохолна пића и друга опојна средства. Поштом упућена или на други начин достављена алкохолна пића притворенику се неће уручити, већ ће се са њима поступити на начин одређен у члану 9. овог правилника.

IV. РАД И ПОНАШАЊЕ ПРИТВОРЕНИКА**Члан 34.**

По одобрењу органа који води поступак, притворенику се, на његов захтјев, може дозволити да ради на пословима који одговарају његовим психичким и физичким својствима, под условом да то није штетно за вођење поступка.

Члан 35.

Притвореник не смије својим понашањем ремети ред и мир у затвору.

Притвореници се не смију међусобно вриједити ни физички обрачунавати.

Члан 36.

Између притвореника који нијесу смјештени у истој просторији затвора забрањено је дописивање, разговор или успостављање контакта на било који начин односно договор као и свако усмено или писмено контактирање са лицима која се налазе ван затвора. Они не смију једни другима давати дневне листове, књиге и друге штампане ствари нити било које друге предмете.

Члан 37.

Притвореницима је забрањена међусобна купопродаја или замјена било каквих ствари или давање ствари на поклон.

Члан 38.

Ако се примјети да се притвореници договарају на начин који би могао бити штетан за успјешно вођење поступка, управник, а у хитним случајевима и дежурни радник затвора може издвојити притвореника у другу просторију.

Ако је притвореник доведен из бјекства или је ухваћен при покушају бјекства, као и кад се основано посумња или утврди да припрема бјекство, или кад се силом одупре или пријети силом или на други начин угрожава сигурност лица и имовине у својој околини или угрожава своју сигурност, притвореник се, поред издвајања, може и везати.

Одлуку о издвајању и везивању притвореника доноси управник затвора, а у хитним случајевима и дежурни радник затвора. О томе се одмах обавјештава орган који води поступак и даље се поступа по његовој одлуци.

Млађи малољетник се не може везивати већ ће се у случају потребе над њим појачати надзор.

Члан 39.

Притвореник не смије наносити штету згради, инвентару или другим предметима затвора.

Штету утврђује и процјењује комисија коју именује управник затвора.

За учињену штету притвореник одговара по прописима за накнаду штете.

Члан 40.

Притворенику је забрањено да тетовира себе или другог.

Члан 41.

У слободно вријеме притворенику ће се омогућити учење, припремање за испит, читање књига и других штампаних ствари које може да има код себе, писање писама и поднесака, као и играње са другим притвореницима шаха и других друштвених игара осим хазардних.

V. ПОСЈЕТЕ, ДОПИСИВАЊЕ, ПРИМАЊЕ ПОШИЛКИ И ШТАМПЕНИХ СТВАРИ**Члан 42.**

По одобрењу органа који води поступак, а у правилима кућног реда, управник ће омогућити притвореницима примање посјета.

Управник, у споразуму са предсједником суда који врши надзор над притвореницима, одређује најмање један дан у седмици и вријеме у том дану кад ће се обављати посјете притвореницима.

Посјета се обавља у посебној просторији под надзором службеног лица затвора које одреди управник. Посјета траје 30 минута, а орган који води поступак може одлучити да траје и дуже.

Службено лице које врши надзор може прекинути посјету ако притвореник или посјетилац користи посјету на начин који би могао бити од штете за успјешно вођење поступка, или се недисциплиновано и непристојно понашају. О предузетим мјерама службено лице је дужно да обавјести управника затвора, а управник ће обавјестити орган који води поступак.

Члан 43.

Притвореник се може дописивати са лицем ван затвора са знањем и под надзором органа који води поступак. Све писмене пошилке које притвореник шаље или прима, управа затвора ће прије слања или уручења предати органу који води поступак и даље ће поступити по његовој одлуци.

Притворенику ће се омогућити да о свом трошку набавља средства за дописивање. Ако притвореник нема новчаних средстава, затвор је дужан да му омогући да се јави породици или најближој родбини као и да пише поднеске (молбе, жалбе, притужбе), ради заштите својих права и законом заштићених интереса.

Одашивање молбе, притужбе, или жалбе не може се никад забранити.

Упућивање поднесака притвореног лица надлежном органу врши се истог дана а најкасније наредног дана. О овоме се стара лице које одреди управник.

Члан 44.

Управа затвора ће омогућити разговор и дописивање притвореника са његовим браниоцем ако је притвореник испитан. О затраженом разговору и писму које притвореник жели да упути браниоцу односно писму које је бранилац упутио притворенику управа затвора ће обавијестити орган који води поступак.

Орган који води поступак може наредити да се писма која притвореник упућује браниоцу или бранилац притворенику предају тек пошто их он претходно прегледа или да притвореник само у његовом присуству или у присуству одређеног службеног лица може разговарати са браниоцем.

Кад се истрага заврши или кад се оптужница односно оптужни предлог подише без спровођења истраге, притвореник може слободно и без надзора да се дописује и разговара са својим браниоцем.

Кад се разговор води слободно и без надзора, радник обезбјеђења усмјерава свој надзор само на спречавање евентуалног бјекства притвореника.

Разговор браниоца са притвореником обавља се у просторији за посјете или у просторији затвора намијењеној за ту сврху.

Члан 45.

За пријем ствари упућених притворенику управник ће одредити најмање један дан у седмици ако ове ствари доносе лица из мјеста у којем се налази затвор. Ако ствари доносе лица из других мјеста, може се дозволити пријем и другог дана, а ствари упућене поштом примају се сваког дана.

Довијете или приспјеле ствари пажљиво ће се прегледати прије њиховог уручења притворенику. Преглед ствари врши одређени радник затвора у присуству притвореника.

Ако се приликом прегледа пронађу скривене ствари или ствари које се не могу уручити притворенику, оне ће се одузети и о томе ће се обавијестити орган који води поступак. По његовој одлуци, зависно од врсте и квалитета ствари, те ће се ствари прикључити списима, чувати у депозиту или складишту затвора, или ће се вратити доносиоцу односно пошиљачу на његов трошак.

Члан 46.

Притвореник може да прима новац путем поште или приликом посјете. Новац притвореника чува се као његов депозит и уводи у евиденцију депозита притвореника.

Притвореник има право да троши новац из свог депозита за набавку хране и других потребних ствари. Притвореник може по одобрењу органа који води поступак узимати новац из депозита у готову кад му је потребан за издржавање породице, за трошкове одбране или удружним оправданим случајевима.

VI. ИЗВОЂЕЊЕ, СПРОВОЂЕЊЕ, ОТПУШТАЊЕ ИЗ ПРИТВОРА

Члан 47.

Притвореник се може привремено извести из затвора само по налогу органа који води поступак. Налог мора бити писмен и садржи податке: презиме, очево име и име притвореника, датум и мјесто рођења, назив кривичног дјела, разлог извођења, гдје га треба привести, датум и час привођења, потпис службеног лица и печат органа.

У случају извођења више лица из затвора налог за извођење се доставља за свако лице посебно.

Налог за извођење притвореника из затвора доставља се затвору најмање један дан прије извођења.

Члан 48.

Притвореник се спроводи у други орган или установу за издржавање казне затвора по налогу надлежног органа. Налог садржи: презиме, очево име и име притвореника, дан, мјесец и годину рођења, мјесто, општину и републику, односно покрајину, адресу пребивалишта — боравишта, назив суда, број и датум пресуде, законски назив кривичног дјела, висину казне и податке о ранијој осуди.

Члан 49.

Ако је наређено да се притвореник приведе органу који води поступак, привођење врши радник обезбјеђења затвора, а орган који води поступак потврђује то на самом налогу. Налог се чува у архиви затвора.

Спровођење притвореника другом органу или у другу казнено-поправну установу врше радници обезбјеђења затвора.

Приликом спровођења предузимају се потребне мјере обезбјеђења. Притвореник ће се везати ако управник или орган који води поступак одлучи да је то потребно. Млађи малолетник се неће везивати.

Привођење притвореника и спровођење врши се, по правилу, у посебно за то намијењеном превозном средству.

Спровођење душевно обољелих лица у здравствену организацију врши се обавезно колима за превоз притвореника или за хитну помоћ.

Члан 50.

Ако је наређено да се притвореник упути другом органу односно установи за издржавање казне затвора, у матичној књизи притвореника, у одговарајућој рубрици, уписује се: разлог упућивања, назив органа који је налог издао, број и датум налога уз назнаку кад је и коме органу односно у коју другу установу за издржавање казне затвора притвореник упућен.

Члан 51.

Кад се притвореник упућује другом органу односно у другу установу за издржавање казне затвора истовремено се достављају и његове ствари чуване у складишту затвора. Орган који преузима притвореника издаје потврду о дану и часу пријема притвореника и потврђује пријем његових ствари.

Члан 52.

Отпуштање притвореника из затвора врши се на основу рјешења о укидању притвора које доноси орган који води поступак. Поред рјешења, надлежни орган доставља затвору и налог за отпуштање притвореника који садржи: презиме, очево име и име, датум рођења, мјесто, општину и републику односно покрајину, адресу стана, пребивалишта — боравишта, занимање, држављанство, назив кривичног дјела, датум и час лишења слободе.